CHARITNÍ
MRKNUTÍ

1/2019
CHARITA FRÝDEK MÍSTEK

Úvodník za dveřmi

Tématem tohoto čísla Mrknutí je „muži a Charita, muži v Charitě, muži a charita či v charitě“, ať už to vezmete jakkoli. Nápad na toto téma padl poprvé na sklonku loňského roku, ale pro poslední číslo roku jsme zvolili trochu netradiční formát dvojčísla, tak na to došlo teď, a proč ne. Je to vlastně i tak trochu jarní téma.

Místo úvodníku se podívejme trošku pod pokličku. O tom, jak je toto téma bohaté, se můžete přesvědčit na následujících stránkách. Na ty se ale vše nedostane a něco zůstalo jen v našich hlavách. O tom, jak různé jsou světy mužů a žen, se ukázalo už na schůzce k tomuto číslu.

Kolega: „Uděláme anketu?“ Sborová odpověď „Jasně“. Následují nápady na otázky, zastavíme se u toho, zda jsou nějaké předpoklady, požadavky, které by muž v sociálních službách měl splňovat. „No, ale to se bude blbě zpracovávat, to jsou samé volné odpovědi.“ „Nemusí být, zaškálujeme to, do 160, 160-180, 180 – 2 metry,“ vytahuju odborné znalosti načtené v aplikaci výzkumných metod. „Hmmm, hmmm, hmmm…myslíte…jako výšku?“ odvětí zadumaně kolega.

Posunuli jsme se kousek dál od fyzična k osobnostnu. Kolega zajásá: „No jasně, vždyť u chlapů jde hlavně o ten charakter, ne?“ „To víš, že jo,“ ujistí jej kolegyně „i kdyby byl hezký, když je debil, tak tě nezaujme.“ „Hmmm, se jich potom vždycky ptám,“ reaguje kolega…co tím vlastně myslel, jsme se raději neptali a přešli dál. Po diskuzi, co vše se k tomuto tématu dá napsat, jsme zjistili, že mužů v oblasti charitativní opravdu moc není, v podstatě jsme našli jen pár a historickou linii: Tři králové – Don Bosco – Martin Paľov.

Ono to s nimi nebude moc jednoduché, jsou totiž svým způsobem specifičtí a někam je dostat není úplně snadné, a když už to vypadá nadějně, často si najdou únik. „Tak to máme, co po mně tedy budete chtít?“ shrnuji poučen teorií i praxí, že shrnout je zapotřebí, aby všichni věděli závěr. A hned si odpovídám, protože poučen teorií i praxí, nejjistější je si odpovědět sám: „Úvodník a to bude vše, že?“ Neb v teoretické rovině jsem zdatným manažerem a starořímské osvědčena „rozděl a panuj“ mám v malíčku. „No a ještě ten rozhovor,“ trvá na svém kolegyně v urputné snaze i přes vytáčky dosáhnout svého. „No, tak já radši pošlu nějaký recept,“ odpálím z první, ale když vidím její zklamání, dodávám, „ale můžeme to vést formou rozhovoru, popovídáme o mouce, cukru a jak dlouho šlehat sníh.“ Zastrkávám telefon do kapsy a zvedám se od stolu, protože už je čas být pomalu někde jinde. Kdo uteče, vyhraje, je motto zbabělé a nemužné. Ale včas odejít a mít poslední slovo je přece umění.

Tato různost však může být velmi obohacující pro obě stránky. Růže má trny a trny mají korunu v růži, mince má rub a líc, mozaiky mají světlé a tmavé kamínky, vesmír má jin a jang a lidstvo má muže a ženy a ženy a muže. Protiklady vynikají právě díky protikladům.

Hezké počtení
Martin Hořínek

Rubrika „4 na 4“

přináší čtyři zvídavé otázky pro čtyři zaměstnance Charity Frýdek-Místek.

Otázky 4 na 4	Ivana Bürgerová	Renata Onderková	Drahomíra Gongolová	Lucie Vyvialová
MHD x Auto	Auto	Auto	Auto	MHD
Kniha x Film	Kniha	Kniha	Obojí	Film
Řezané květiny x V květináči	Květiny v květináči	Květiny v květináči	Květiny v květináči	Řezané květiny
Kočka x Pes	Pes	Kočka	Obojí	Kočka

Doučování? Aneb jak to vidíme my doučovatelé

Zeptali jsme se doučovatelů jaké to je doučovat a jak doučování vnímají. O ty nejzajímavější odpovědi se s vámi podělíme. Hlavně proto, že se jedná o tři různé lidi, které spojil jeden projekt.

První doučovatel – období dospělosti

„Když jsem šel poprvé do rodiny, měl jsem z tohoto setkání docela obavy. Naštěstí jsem tam poprvé nemusel sám. První hodina byla spíše taková seznamovací, děti se ještě neprojevovaly a i já sám byl mírně svázán nervozitou. Nicméně postupem času ostych ustoupil a doučování se stalo často zábavným. Velice mě překvapil pozitivní přístup rodičů, kteří se o mě velice dobře starají. Nakonec jsem u doučování vydržel něco přes rok a dokud mi to mé ostatní povinnosti dovolí, hodlám doučovat dále.“

Druhá doučovatelka – období plné dospělosti

„Doučování v rodinách mi, jako pedagogovi, pomohlo nahlédnout z blízka do rodin, odkud pochází děti, které jsem doposud viděla jen za školními lavicemi, ve školních jídelnách a družinách. Díky těmto zkušenostem se utvrzuji v tom, jak je důležité nahlížet na každé dítě jako na originální bytost. To v běžné praxi na školách v obvyklém počtu dětí na jednoho učitele lze jen velmi těžko. Jsem vděčná za to, že mohu vidět, jak se děti na doučování těší, jak se chlubí lepší známkou nebo tím, že je paní učitelka pochválila. Obzvláště, když během prvních hodin doučování u některých z jejich vlastních úst zaznělo "tohle já neumím, protože jsem hloupý/hloupá". A nyní? I pro mě jako dospělého člověka je osobně motivující vidět průběh změny tohoto postoje ve slova "já to zvládnu". A ano... my to zvládneme.“

Doučovatelka – období středního věku

„Kdybyste skupinu doučovatelů někde potkali, tak na některé z Vás budou působit jako nesourodá skupina lidí. Jiní budou zase vidět velkou tří generační rodinu, kde jsou študáci, lidé středního věku i ti, kterým skráně zdobí šediny. A co tento tým spojuje? Je to vnitřní nastavení, a to "pomáhat“. Převážně lidem, kteří z různých příčin potřebují pomoci svým dětem s přípravou na školní docházku. Doučujeme děti s různým zdravotním omezením, nemocí a sociálním zázemím. Tak jako má každé z doučovaných dětí svůj příběh, který jej přivedl do Charity F-M. Stejně tak i doučovatelé mají své příběhy, které je přivedly k jejich potřebě pomáhat. Pro některé to byl pocit, že mají více volného času, který by chtěli smysluplně využít. Jiní prošli nemocemi a dostali tzv. druhou šanci na život a chtějí pomáhat, stejně tak jako před tím jiní pomáhali jim. Ve svých řadách najdeme i pedagogy, kteří z praxe sami vidí, jak je situace někdy v rodinách složitá a pomáhají nad rámec své práce. Ovšem máme zde i studenty VŠ, kteří studují sociální a pedagogickou problematika a praxe v tomto směru je pro ně přínosem. Mezi nejmladší pomocníky patří studenti středních škol, převážně maturanti. Jejich mládí, bezprostřednost, neotřelost uvažování a energie přináší mezi nás humor a někdy i podivení, jak jsou moudří. Setkáváme se s rodinami, kde jak rodiče, tak i děti jsou rádi za pomoc a na tzv. doučko se těší. Sami máme velikou radost, když dítě nás vítá s úsměvem a již ve dveřích referuje, že dostalo lepší známku, než bývalo zvykem.

Děláme, co umíme a můžeme proto, aby naše děti byly vzdělané a lépe se adaptovaly v prostředí, ve kterém se nacházejí a překonávaly hendikepy, které jim život nachystal. Ať chceme či nikoli, stáváme se jistou součástí rodin, kde trávíme i několik hodin týdně, a při dlouhodobé spolupráci se nám svěřují i se svými starostmi a radostmi. Umíme i dobře naslouchat a někdy i vyčerpaným a unaveným maminkám pomoci aspoň dobrým slovem.

Být doučovatelem, si myslím, je něco jako poslání a velká výzva současně. Je to místo pro naději, místo pro nové příležitosti. Z mé zkušenosti to může být i místo předávání si i mezigeneračních zkušeností, kdy se najednou situace obrátí. A v tu chvíli zjišťujete, že dítě vás opravuje, protože jste anglické slovíčko špatně vyslovili. Onehdy mi řekla jedna maminka: "jak byly děti nemocné a nemohla jste přijít na doučování byly děti smutné. Aby jim to nebylo líto, tak jsme si hráli na doučování...." a to je ta chvíle, kdy víte, že to má cenu a že to fakt za to stojí :-)

Doučující Charity Frýdek-Místek

Naše okolí nám není lhostejné!

Frýdek-Místek je dvacátým nejzelenějším městem v republice, zelená plocha tvoří 27 % jeho celkové rozlohy. Nejoblíbenějšími místy, kam obyvatelé města vyráží na procházky, je bezesporu prostor kolem přehrady Olešná nebo stezky kolem řeky Ostravice. A i když vycházky v přírodě s naší psychikou i kondicí dělají divy, příjemný pocit z pobytu na čerstvém vzduchu někdy mohou překazit odpadky, které se v okolí válejí, i když jsou kolem chodníků a stezek odpadkové koše.

Charita Frýdek-Místek tvoří nedílnou součást tohoto města a prostředí, v němž všichni společně žijeme, nám není lhostejné. Proto jsme se v pátek 22. března odpoledne po práci vydali uklidit od všudypřítomných odpadků prostor kolem soudu a břehu řeky. Stačila pouhá hodina a nasbírali jsme 15 pytlů papírků, obalů, víček nebo PET lahví. A i když se to někomu může zdát málo, nás u srdce hřeje pocit, že jsme udělali aspoň něco. Každý přeci musí začít hlavně u sebe.

Jana Opluštilová

Děti z Centra Pramínek navštívily Dům pokojného stáří

Je velmi důležité, abychom v dnešní době co nejvíce propojovali svět starých lidí a malých dětí, proto pracovnice Domu pokojného stáří Panny Marie a Centra Pramínek dostaly dobrý nápad, co takhle udělat vystoupení dětí pro seniory? A protože vystoupení bylo naplánováno na 6. prosince třeba přijde i Mikuláš a anděl :-) A jak to vlastně dopadlo?

Když se děti dozvěděly, že mají vystupovat před dědečkama a babičkama byli nadšeni… zpívat a tancovat umí a tak nebylo nic jednodušššího než sbalit pár rolniček a vydat se procházkou do Domu pokojného stáří, do prostředí, které bylo pro všechny dětí úplně nové.
Počáteční stud a rozkoukávání nakonec rozptýlila první básnička. Mnozí senioři se hned přidali zpěvem, houpáním a tleskáním do rytmu. Dětem se potlesk líbil a bariéry byly definitivně odbourány. Zazněly známé písničky ale pro mnohé i úplně nové. Když vystoupení skončilo, děti se najednou sami začali zapojovat do konverzace se seniory. Jak u dětí tak senioru byla vidět radost z něčeho nového.
Podobné akce, kde se snažíme propojovat různé věkové generace je těžko jakkoliv hodnotit. Nevíme, co se rodí ve skrytu lidských srdcí a myslí, nevíme, co ze zasetých semínek vyroste… avšak víme jedno, že na věku nezáleží – stačí jen být a radovat se ze života a to si myslíme, že se nám na okamžik podařilo… A dorazil nakonec Mikuláš? Dorazil… a vzal sebou i anděla, který za svou píli a ochotu vystoupit seniorům děti náležitě odměnil.

Lenka Vaňková

Domácí zdravotní péče je stále v akutním ohrožení

Kdo nezažil, neví. Neví, že ve vlastní posteli, ve vlastním bytě může stonat i těžce nemocný člověk. Některým tuto možnost přiblížil nedávno oceněný film Domácí péče. Ale mnoho je těch, kdo o této formě zdravotní péče neví. Sestry domácí zdravotní péče se pohybují v naší společnosti nenápadně a skromně. Přesto několik čísel může ukázat, že Domácí zdravotní péče je široká platforma velice specializované zdravotní péče. Charita Česká republika ji poskytuje od roku 2001, kdy ji jako experiment začalo financovat Ministerstvo zdravotnictví.

V současnosti pracuje pod hlavičkou Charity téměř 700 sester. Za rok ošetří přes 40 tisíc pacientů, u kterých vykonají půl druhého milionu návštěv. A to Domácí zdravotní péče Charity Česká republika představuje zhruba třetinu poskytovatelů této formy péče. Sestry ošetřují ležící nebo téměř ležící pacienty, včetně umírajících. Provádějí řadu odborných výkonů – ošetřují pacienty s umělou plicní ventilací, provádějí peritoneální dialýzu, pečují o pacienty v bezvědomí, ale i rehabilitují, provádí převazy ran, kontrolují pacienty propuštěné po jednodenních chirurgických zákrocích, aplikují injekce, provádějí odběry krve atd. Kdo se s Domácí zdravotní péčí setkal, je přesvědčen, že je to skvělá alternativa léčeben dlouhodobě nemocných, „kamenných" hospiců i domovů pro seniory. A přitom je tato forma péče pro zdravotní pojišťovny bezkonkurenčně nejlevnější variantou.

Ale – přesto jí hrozí kolaps. Je s podivem, že si zdravotní pojišťovny této formy péče neváží a nechávají sestry Domácí zdravotní péče doslova živořit. Která sestra by byla spokojena se mzdou maximálně 23 tisíc hrubého a přitom být v terénu odkázána pouze na svoji odbornost, rozhodnost a kreativitu, kdy musí navíc při přejezdech mezi pacienty řídit auto v náročném provozu či terénu a sloužit noční směny i víkendy podle momentálních potřeb pacientů? Proto sestry z Domácí zdravotní péče raději odcházejí do nemocnic, kde jsou jim i pro letošek přes média slibovaná další platová navýšení a zaměstnanecké výhody.

Chybí nový koncept péče o pacienty
Můžeme se tedy ptát – proč nemá Ministerstvo zdravotnictví sílu vytvořit nový koncept péče o pacienty založený primárně na Domácí zdravotní péči a raději investuje další miliardy do platů sester v lůžkových zařízeních? Kdo by chtěl stonat dlouhodobě v nemocnici, když by mohl zůstat „ve svém"?

Proto je Charita Česká republika spolu s dalšími členy segmentu Domácí zdravotní péče už od září loňského roku ve stávkové pohotovosti a stále vyjednává se zdravotními pojišťovnami o lepších podmínkách. Členové segmentu požadují:

Zpětně pro rok 2018 garanci, že individuální hodnota bodu neklesne při konečném vyúčtování pod hranici 1 Kč.

Pro rok 2019 akceptaci požadavku na sdílení kódu 06648 odbornosti 913 (sestry v pobytových zařízeních) s odborností 925, které navyšují platby za víkendové a noční návštěvy.

Pro rok 2020 záruky, že hodnota práce sestry bude zajištěna ve výši 500 Kč/hodinu (kromě nákladů na přepravu).

Pojišťovny však jednání protahují, oddalují rozhodnutí a neurčitě slibují.

A tak poslední otázkou je, jak dlouho budou sestry Domácí zdravotní péče ještě věřit slibům, že i v Domácí zdravotní péči bude líp? Nebo je státní aparát svou nerozhodností donutí skutečně vstoupit do stávky? Pak si ovšem musí rychle připravit minimálně 160 tisíc lůžek pro pacienty, kteří nyní stonají doma. Sestry Domácí zdravotní péče odejdou pracovat do nemocnic a slibně nastartovaný vývoj našeho zdravotnictví se svým přístupem vrátí do minulého století.

Charita Česká republika

Den otevřených dveří v Centru Pramínek

Centrum Pramínek si ve spolupráci s Magistrátem města Frýdku-Místku a asistenty prevence kriminality připravili 19. února a 22. února Den otevřených dveří. Tyto dny byly jedinečnou možností se seznámit a prohlédnout si nové prostory Komunitního centra, ve kterém Centrum Pramínek poskytuje svou sociální službu. Návštěvníci nejen z řad odborníků, ale také obyvatel lokality získali důležité informace o tom, co se v Centru Pramínek děje, s jakými problémy pracovnice pracují. Samozřejmostí byla ukázka všech prostor Komunitního centra. Děkujeme všem za hojnou účast na těchto Dnech otevřených dveří a v dalším roce se budeme těšit na viděnou.

Lenka Vaňková

Do planetária!

Ve dnech 29. 1. 2019 a 19. 2. 2019 klienti Oázy pokoje spolu s pracovníky navštívili Planetárium Ostrava, kde si vyslechli přednášku o vesmíru a shlédli filmy „Dobrodružná cesta k planetám“ a „Záhada temné hmoty“. Tyto poučné filmy klienti sledovali se zaujetím a na dotazy přednášejícího někteří odpovídali zasvěceně. Jeden z dotazů klienta, který nás zaujal: „Ten vesmír je krásný, no ale kde je to Nebe.“

Iva Kulhánková

Lenka, Martin a fotosoutěž MŮJ SVĚT

Pracovníci Terénní služby Rebel Lenka Rusz a Martin Paľov opět získali ocenění v celorepublikové charitní fotosoutěži Můj Svět. Lenka získala druhé místo v kategorii „Svět kolem nás“ a Martin první místo v kategorii „Jak to vidím já.“ To, jak oba vnímají svět focení, nám přiblížili v krátkých komentářích.

Svět kolem Lenky

Před dvěma roky mi na mail přišel plakát s pozvánkou o účasti ve fotografické soutěži Můj svět. Moc nefotím na tu mojí „šunku,“ ale v albu se našlo pár zajímavých fotografií, které mě přesvědčily o tom, že bych to aspoň mohla zkusit. Fotky se odeslaly a po nějaké době přišel mail s množstvím textu, ve kterém jsem hledala odpověď, jak to teda dopadlo. Druhé místo? Yes! Martin se taky těšil zdárnému umístění. A tak jsme zkusili i letošní ročník. No a vyšlo to. Druhé místo se mě nějak drží. Stejně jak minule, i v tomto roce jsem dostala anděla. Teď jsou na poličce v kanceláři dva. Samotnému mu bylo smutno. Aspoň se můžu chlubit tím, že jsem taky dostala cenu anděla, i když v jiné soutěži. Čím fotím? Telefonem, který nosím po kapsách. Proč? Věřím, že každý z nás sem tam zpozoruje něco, co stojí za zvěčnění. Úsklebek, stín, krása přírody nebo rozlité mléko. V terénu se dostávám často do takových momentů, kdy tahám z kapsy ten můj „ájfon“ a snažím se zachytit to, co vidí oko. Často se mi to nepodaří. Jasný kontrast (cca) 160 pixelů a mých 13 kapesních. Foťte vážení! Při pohledu na své úlovky z terénu se mi vybaví krásné vzpomínky, které mi nikdo z mé hlavy nevymaže. Což mi nezaručí můj kapesní „ájfon.“ Na chvilku se zastavte, rozhlédněte se kolem sebe, pozorujte detaily a to, co vám „cvrkne do nosu“, zvěčněte jedním klikem. No a pak se možná najde někdo, koho tato momentka zaujme a ocení Vás.

Jak to vidí Martin

Nevím, jestli dovedu o focení dostatečně odborně mluvit. Jsem totiž amatér a fotím jenom příležitostně. K tomu používám pouze svoji vnímavost k okolí, ve kterém se pohybuji, a telefon, který okamžik následně dokáže zachytit, a to v relativně dobré kvalitě. Musím však uznat, že nebýt soutěže, asi fotky nepořizuji. Je to pro mě určitá motivace, ani ne s cílem zvítězit, spíše nechat své záběry zhodnotit týmem odborníků. To, že jsem byl i letos oceněný, je pro mě vzkaz, že můj pohled přes objektiv má určitou vypovídající hodnotu. Taky mě těší, že několik mých dalších fotek si našlo své místo na této putovní výstavě a to i přesto, že se v první trojce neumístily. Sám na sobě si všímám, že od určité doby více fotím a že na svět koukám i z pohledu fotografa, který chce daný okamžik zachytit.

Martin Paľov a Lenka Ruszová

„Roma nane jekh - aňi pre jekh vast nane sa o angušťa jekh.“

„Romové nejsou všichni stejní - vždyť ani prsty na jedné ruce nejsou stejné.“ praví romské přísloví. Pohled Romů na vzdělání se postupem času mění, stejně jako se mění společnost. Snahou pracovníků, kteří s touto cílovou skupinou pracují, není zcela radikálně změnit postoj ke vzdělávání, popravdě to by ani nešlo, ale postupnými kroky a dlouhodobou motivací jednotlivých rodin je vést k postupné změně v jejich zažitých postojích. V praxi sociálních pracovníků Centra Pramínek Charity Frýdek-Místek je tato činnost rozdělena do několika kroků.

Prvním krokem sociálních pracovnic Centra Pramínek je to, že děti začnou navštěvovat Klub Centra Pramínek. V tomto Klubu je rodičům ukázáno, že neustálou prací s dětmi se můžou něco naučit, rozšířit si obzory a získat nové schopnosti a dovednosti, které jsou uplatnitelné i do budoucna. Rodiče se učí zvládat povinnosti, které vyplývají z přípravy dítěte, a jsou motivováni k docházce. Pokud není docházka do Klubu možná, pracují sociální pracovnice s rodinou v jejich přirozeném prostředí - doma. V obou formách jsou děti připravovány a motivovány k pravidelné docházce do předškolního zařízení, které je od roku 2017 v ČR povinné od pěti let věku.

Dalším krokem sociálních pracovnic je vést rodiče k tomu, aby děti pravidelně navštěvovaly školská zařízení. Plnohodnotné vzdělání může být jedním z východisek, jak vystoupit ze začarovaného kruhu sociálního vyloučení. Kvalitní vzdělání by romským dětem mohlo v první řadě přinést lepší vyhlídky do budoucna. A dále také možnost uplatnit se na trhu práce, zvýšit si kvalifikaci a v neposlední řadě být konkurenceschopný. Proto jedním z cílů sociálních pracovnic je rodiny během celé školní docházky podporovat, motivovat a pomáhat při zvládání školní docházky. Velkým pomocníkem je realizace doučování přímo v rodinách. Je to jedna z cest, jak dětem pomoci, aby uspěly na své cestě životem.

Lenka Vaňková a Lenka Šebestová

Masopust napříč středisky

Jarmark s masopustem

15. února se pracovníci Oázy pokoje spolu s klienty vydali na Novojičínský jarmark s masopustem, na kterém si klienti užili masopustních dobrot od cukrářů i řezníků, a za doprovodu masopustních masek a hudby si na novojičínském náměstí zatancovali. K příjemné atmosféře přispělo i krásné slunečné počasí.

Iva Kulhánková

Slavil Dům pokojného stáří...

Masopust je období hodování a veselí. I u nás v Domově pokojného stáří se po chřipkovém období toto veselí konalo. Vše bylo v režii aktivizačních pracovnic a na každé budově to vypadalo jinak.

Předposlední týden v únoru probíhaly v oddělení 1 masopustní přípravy, hodování a veselení. První den, v úterý, jsme v rámci aktivizace připravovaly, smažily a plnily masopustní koblihy a připravovaly ozdoby do sálu. Ve středu od brzkých ranních hodin vařily aktivizační pracovnice uzená kolena, pak polévku a připravovaly na talíře k ochutnání i jiné zabijačkové dobroty. Po snídani jsme se sešli, hodovali a zpívali v doprovodu harmoniky naše oblíbené staré písničky. Ve čtvrtek jsme byli trochu unavení, ale chtěli jsme se ještě bavit, proto jsme mohli sledovat v obou kulturních místnostech filmy Tátova Volha a Bakaláři, každý podle svého vkusu.

Na masopustní karneval v Domě pokojného stáří 2, jsme se připravovali s uživateli výrobou vlastních škrabošek, čepiček a výrobou girland na výzdobu domova. Karneval u nás proběhl v úterý 26. února v odpoledních hodinách. Účast byla hojná, navštívil nás také dobrovolník Jan Szabo, který dlouhodobě a pravidelně dochází za uživateli. Donesl vlastnoručně upečený domácí koláč, tak jsme si všichni moc pochutnali.

Dana Branná a Lucie Zíková

RebelTruck s Benem Cristovaem

Všímaví obyvatelé města už určitě postřehli, že je to nějaký ten pátek, co po Frýdku-Místku jezdí zvláštně pomalovaná dodávka. Tu v loňském roce zakoupila s podporou nadačního fondu „Pomozte dětem" Charita Frýdek-Místek.

Vůz dostal název Rebel Truck. Jméno je odvozeno od terénní služby, která ho při své práci s dětmi a mládeží využívá. Zakoupený Ford Tranzit má plnit funkci mobilního zázemí, kde mohou streetworkeři rozvíjet vztahy se svou cílovou skupinou. Dodávka, která byla pro tento účel upravena, neslouží na převoz dětí a její využití je možné pouze na parkovišti, kde ji „Rebeláci" zrovna v daný den přistaví. Pracovníkům umožní RebelTruck vykonávat svoji činnost i v období, kdy to z důvodu špatného počasí není jinak možné. Kromě osobních rozhovorů se zde nabízí i řada kontaktních a komunikačních her, při kterých klienti a zájemci mohou rozvíjet své sociální dovednosti.

V současné době má RebelTruck za sebou tříměsíční zkušební provoz. Za tuto dobu pracovníci evidují přes 200 návštěv a registrují pozitivní ohlasy na tento projekt. Nastal tedy správný čas dodávku „pokřtít" a veřejně ji přijmout do týmu. Slavnostní zahájení proběhlo v pátek odpoledne 15. března v prostorách stodoly Faunaparku. Kmotrem dodávky se stal známý zpěvák Ben Cristovao, který jí osobně podepsal a také zkropil sektem.

Oslovení Bena nebylo náhodné. Tento zpěvák a sportovec je pro mnohé děti a mladé lidi pozitivním vzorem, zájem o jeho osobu byl patrný i během akce. Celkem přišlo přes 50 pozvaných hostů, kteří jsou s pracovníky Rebelu v kontaktu. Hosté si mohli kromě autogramiády a focení také poslechnout povídání Bena na řadu zajímavých témat. A co na akci říkají samotní účastníci? „Akce byla super. Nejvíc se mi líbil rozhovor, kdy nám Ben řekl i něco o svém dospívání. O tom, jak probíhala jeho puberta a jak se nenechal odradit od svých snů. Vlastně nám všem řekl, že když chceme a máme sen, máme si za ním jít a splnit si ho." Další klientka dodala: „Jsem fakt velice ráda, že jste pozvali zrovna jeho, je to idol spousty mladých lidí a z rozhovoru s ním šlo vidět, že je i dost rozumný. Sice je škoda, že nezazpíval žádnou svoji písničku, ale i tak to bylo skvělé. Úžasná atmosféra s fajn lidmi."

Martin Paľov

Kurzy vaření na Oáze pokoje trochu jinak

Každý měsíc budou na Oáze pokoje probíhat kurzy vaření a pokaždé na jiné téma.

Na počátku ledna se klienti Oázy pokoje účastnili „Třídenního dýňování", během kterého zpracovali devět kilogramů dýně Goliáš. Samotné čištění a krájení dýně na kostky byla pro všechny ohromná zábava. Z větší části jsme uvařili dýňový kompot, který jsme naplnili do sklenic a sterilovali. Zbylé dýňové kostky jsme proměnili v dýňový džus ochucený čerstvou citrónovou šťávou. Džus měl nádhernou oranžovou barvu a všem náramně chutnal. Na závěr jsme z dýně Hokkaidó uvařili dýňovou polévku, která také sklidila velký úspěch.

V únoru jsme seznámili klienty s jedenácti druhy známých a méně známých semínek, luštěnin a ořechů. Na přednášce se klienti dověděli, odkud se vzaly mandle, kešu ořechy a pistácie, jaké látky zdraví prospěšné se nacházejí v cizrně, jak naklíčit mungo fazole, proč jíst chia semínka, sezam apod. Vyrobili jsme si gomasio koření ze sezamu a soli, uvařili cizrnu a vyrobili z ní chutnou pomazánku hummus, upražili mandle a z červené čočky se nám povedla uvařit výborná polévka. Třetí den jsme upekli bezlepkový makový koláč, na kterém si všichni společně při kávě pochutnali.

Iva Kulhánková

Uklízel i Nezbeda

V pátek 22. března neuklízeli Chariťáci jen okolo soudu a Úřadu práce, ale jejich operační rádius pokrýval oba dva břehy Ostravice. Moravskou část města si vzali na starost Nezbedníci a Nezbednice.

Druhá „charitní pracovní skupina" složená z klientů a pracovnic Klubu Nezbeda se vydala uklízet na opačný břeh řeky, přesněji do Sokolíku, se kterým spolupracujeme. Neopomněli však ani prostor kolem samotného Klubu Nezbeda. Dětem úklid přinesl nejen dobrý pocit, ale také poučení, že k přírodě musíme být ohleduplní.

Charitní burza oblečení

„Jak chcete uspořádat ty stoly? Kam s tou konstrukcí na věšáky? Jdu pohledat další věšáky. Aha, do kabinky to bude chtít zrcadlo… dáme všude šipky, ať lidi trefí… bude to potřeba všechno nacenit…“ Tak nějak vypadaly přípravy na 1. ročník burzy oblečení a šperků, která proběhla 28. a 29. března v Domě pokojného stáří.

Výběr byl vskutku pestrý. Zaměstnanci a klienti si mohli vybrat oblečení pro ženy a muže, dívčí a chlapecký sortiment a bohatou paletu bižuterie. Největší zájem byl o šaty různých střihů, barev a velikostí, kterých se prodalo 10. Burzu během dvou dnů navštívilo cca 40 lidí, kteří zakoupili oblečení a šperky za 3 200 Kč. Výtěžek bude věnován rodině Vojty, chlapce s DMO, pro kterého jsme loni v dubnu běhali okolo řeky ve Frýdlantu nad Ostravicí.
Oblečení, které se neprodalo, bylo věnováno dobročinnému second-handu MOMENT ČR, o.p.s., které má pobočku na místeckém náměstí (http://moment-ops.cz/)
Děkujeme všem, kteří se do burzy zapojili, ať už organizačně nebo svou účastí. Dáváme tímto mimo jiné najevo, že nám není životní prostředí lhostejné, umíme recyklovat a navíc podpoříme dobrou věc.

Martina Petrová

Zajímavostí o Třech králích

I když svátek Tří Králů máme nějakou dobu za sebou, co vlastně o něm víme? A proto jsem si připravila pár zajímavostí a informací o této tradici.

Zkusili jste si někdy položit otázku, proč byli Tři Králové tři?
Přiznám se, já nikdy, nicméně vysvětlení je několik a některá jsou hodně zajímavá. Některé prameny uvádějí informace i o tom, že tři vůbec nebyli a mohlo jich být až dvacet. Jiné se přiklánějí k tomu, že nepřišli pouze muži, ale také ženy. Novozákonní evangelia označují Tři krále jako mudrce, kteří se krátce po narození Ježíše přišli poklonit Mesiáši a přinesli mu tři dary, a to zlato (symbol bohatství), kadidlo (symbol modlitby) a myrhu (vonná látka s léčebnou schopností). Podle počtu darů byl nakonec odvozen počet králů.
Podle odborníků znamená počet králů tři fáze lidského života. Proto je jeden z králů mladý, druhý ve středním věku a třetí představuje starce. Vysvětlení ale v tomto směru postupují dále a to tak, že tmavá tvář nejstaršího z mužů představuje i stín smrti. Stejně tak můžeme říci, že mohou představovat budoucnost, přítomnost a minulost. Symboliku lze hledat i v darech, které Ježíšovi přinášejí. Zastupují všechny skupenství, které můžeme na planetě najít. Pevné skupenství hledejme ve zlatě, kadidlo je zástupcem plynného skupenství a myrha (mast používána při pohřbech – proto jej nese černý král) je zástupcem kapaliny.
Vysvětlení je opravu hodně a záleží jenom na nás, které si vezmeme za své a se kterým se ztotožníme my sami.

Co znamenají jména Tří Králů?
Baltazar je jedno ze jmen tří mudrců, kteří se přišli poklonit do Betléma. Jméno Baltazar obdržel prorok Daniel na dvoře babylonského krále Nabukadnezara. Bývá zobrazován jako muž středního věku. Za nejmladšího z trojice králů byl považován Kašpar. Za nejstaršího ze tří králů je Melichar.

Jak si vykládat zkratky K+M+B?
K+M+B nejsou počáteční písmena jmen Tří Králů jak se mylně většinou domníváme. Ale zkratka latinského C+M+B znamená „Christus mansionem benedicat“ v překladu to znamená „Kristus požehnej tomuto domu“. Tři křížky symbolizují Nejsvětější Trojici – Otec, Syn a Duch Svatý.
Tři králové nebyli nikdy svatořečeni. Jsou uctívání jako patroni poutníků a hříšníků. Ostatky svatých dle legendy nalezla svatá Helena, která je přivezla do Konstantinopole. Později byl jejím synem Konstantinem darovány milánskému biskupovi Eustorigiovi. V roce 1158 převezl kolínský arcibiskup Rinald z Dasselu ostatky do Kolína nad Rýnem do kostela sv. Petra.

Lenka Šebestová

Zdroje:
https://www.vira.cz/texty/knihovna/kapitoly/tri-kralove
https://www.novinky.cz/zena/458550-tradice-svatku-tri-kralu.html
https://www.ceske-tradice.cz/tradice/zima/tri-kralove/_zobraz=dary-tri-kralu
http://www.epochtimes.cz/200901056827/Tri-kralove-zrejme-nebyli-tri.html
https://www.crg.cz/sekce/historie/referaty/starovek/rim/3kralove.htm
https://cs.wikipedia.org/wiki/T%C5%99i_kr%C3%A1lov%C3%A9

Tříkrálová sbírka

I když Tříkrálová sbírka oficiálně začala 1. ledna 2019, někteří zaměstnanci naší Charity se vydali na tříkrálové putování už v prosinci loňského roku.

Před začátkem sbírky je totiž nutné zapečetit všechny pokladničky a také rozvézt materiál pro malé koledníky. A tak se tři charitní auta plná pokladniček, tašek s materiály a korunek rozjela druhý prosincový týden do všech koutů Frýdeckomístecka.

Kromě zapečetťování na obecních a městských úřadech jsme také mohli obdivovat krásy našeho kraje pod sněhovou čepicí, protože hned první den výjezdu se nesl ve znamení krásně padajících sněhových vloček. Tříkrálová a samozřejmě také vánoční atmosféra tím propukla naplno.

Během tří dnů se nám povedlo nejen o několik stovek navýšit stav kilometrů na tachometrech služebních aut, ale také navštívit celkem 38 obcí a zapečetit 311 pokladniček. V termínu od 1. do 14. ledna se jich pak ujali malí koledníčci a vyrazili s nimi do ulic roznášet poselství tří králů a popřát vše dobré v novém roce.

Jana Opluštilová

Tříkrálový průvod

Svátek Tří králů je tradičně spojený s Tříkrálovým průvodem, který letos pořádala již pošestnácté místecká farnost a Katolický lidový dům, který je doprovodnou akcí Tříkrálové sbírky.

Králové, malí koledníci, hudebníci, desítky lidí, velbloudi, koně a lamy za zvuků vánočních koled vyšli od kostela sv. Jan a Pavla.

Cílem putování bylo místecké náměstí, kde na všechny čekal živý betlém a scénka o hledání noclehu pro Marii a Josefa. Atmosféru dokreslila místecká schola, ke které se každý mohl připojit zpíváním koled.

"Ať vám betlémské světlo stále svítí..." Takto ukončil svou promluvu na místeckém náměstí místní kaplan Petr Plachký. K přání pokoje a radosti se připojili náměstek primátora města Marcel Sikora, senátor Jiří Carbol a ředitel frýdecko-místecké Charity Martin Hořínek.

Martina Petrová

Koledníckе putování

„A tati, kdo je tady ten největší šéf?“ „Primátor, ten co vám dal ty tašky.“ „A to je jako starosta, on dělá, aby se tu měli dobře?“ Tak i takhle může vypadat odchod koledníckе skupinky Tříkrálové sbírky. A nutno přiznat, že starostky a starostové se na severní Moravě snaží.

7. ledna jsme s naší koledníckou skupinkou objeli kus kraje – od Paskova po Krásnou. Všude krásně nazdobeno, vesnice a města zářily a třpytily se sněhem do dálky, dokonce i to sluníčko zařídili. Na všech obecních a městských úřadech, a že jsme jich nenavštívili málo (jestli dobře počítám, deset jich bylo) nás přivítaly otevřené dveře a usměvavé tváře. A kde ne, tam jsme narazili na prázdný úřad, protože jsme se zrovna trefili do obědové pauzy, a holt nejen koledováním živ je člověk a jíst se musí. Co je ale asi nejdůležitější, všude jsme popřáli jen to dobré v novém roce a našim malým koledníkům vydržel radostný úsměv a veselá nota až do odpoledne.

Martin Hořínek

A je hotovo...

S Tříkrálovou sbírkou jsme se letos rozloučili druhé lednové pondělí. Tímto dnem skončilo putování tří králů po obcích, vesničkách a městech Frýdeckomístecka i celé České republiky. Pomyslnou štafetu po statečných koledníčích, které od koledování neodradil déšť, sníh ani mráz, převzali pracovníci Charity Frýdek-Místek. Ti se vydali vstříc dobrodružství plného rozpečeťování a počítání obsahu pokladniček.

„Tříkrálová sbírka je most mezi starým a novým rokem. Ze starého si bere poselství Vánoc a přenáší jej jako přání všeho dobrého do nového roku. Tříkrálová sbírka je radostným mostem. Moc děkujeme všem koledníkům, že spolu s námi tento most staví a všem dárcům, že po něm spolu s námi jdou,“ říká ředitel Charity Frýdek-Místek Martin Hořínek. Právě díky pomoci vás všech se podařilo naší Charitě vybrat přes dva miliony korun. Výsledky podle jednotlivých obcí najdete na webu naší Charity.

Vybranou částku použijeme na opravy a úpravy v pobytových zařízeních, volnočasové a vzdělávací aktivity pro děti a mládež, stejně jako na terénní službu pro nemocné.

Jana Opluštilová

Tříkrálová sbírka očima koledníků

Už 12 let se zapojuji do Tříkrálové sbírky. Letos poprvé jsem se rozhodla se svými pocity a zážitky podělit. Vzhledem k tomu, že Charita Frýdek-Místek pořádá tříkrálové koledování už od jejího prvopočátku a stejně tak dlouho se ho pravidelně účastní i pracovnice a klienti z Klubu Nezbeda, mám možnost porovnávat a rekapitulovat.

To, co se mění, je vstřícnost a štědrost dárců, o čemž svědčí také stále se zvyšující výnosy sbírky. Zlepšila se také informovanost a s ní i důvěra lidí, které žádáme o příspěvek. To, co zůstává stejné, je příprava na celou akci - spousta práce, která začíná už několik měsíců předem, běžné činnosti a starosti, které jsou se sbírkou spojené, vrtkavost počasí a občas jiné nečekané situace, které sbírku provází. Jistě by toho bylo k porovnávání ještě více, mě však stále fascinuje ta každoroční horlivost a nadšení malých i větších koledníků – těch zkušených i nováčků. Nedalo mi to a v anketě jsem se jich zeptala na pár otázek.

Co se vám na koledování líbí a proč?

- Šla jsem do toho, protože jsem byla zvědavá a chtěla zkusit to, o čem se mluví tady v Klubu Nezbeda i v televizi.
- Je to krásná tradice – někdy už nás lidé čekají, taky je to dobře zorganizované a propagované, takže lidé už k nám mají důvěru.
- Víme, že při koledování se musíme slušně chovat, mluvit, nemůžeme si dovolit dělat blbosti nebo mít nevhodné poznámky, když nás někdo odmítne.
- Poznáváme lidi, kteří dávají, i když mnoho nemají.
- Dárci jsou na nás milí, někdy nám dají i sladkosti a ovoce, pochválí nás, berou nás "jinak".
- Je to příležitost obléct se do kostýmů – být na chvíli „králem", zazpívat si, zahrát na hudební nástroj (trumpetu), být spolu, zažívat neobvyklou atmosféru.
- Protože už mi bylo 15 let, mohl jsem si letos vyzkoušet sám vést svou skupinku a využít toho, co jsem se naučil při koledování minulé roky – bylo to náročné, zodpovědné, ale hodně dobrá zkušenost.
- Připadám si důležitá, když se pak o tom bavím doma a s kamarády.

Další otázka byla: **Co koledníky překvapilo?**

- Netušila jsem, že lidé jsou ochotni přispět i hodně peněz – myslela jsem, že se do kasičky dávají jen mince.
- Že mají pro nás pochopení, když se začneme smát, když třeba popleteme koledu.
- Že zpívají s námi a mají z darování radost, a když nemůžou dát více, tak se ještě omlouvají.
- Že se na nás někteří dívali přes kukátko a za dveřmi domlouvali, jestli nám otevřou nebo ne; někteří bouchli dveřmi – mohli přece říct, že nic nechtějí dát.
- Mrzelo mě, že na nás v jednom domě pustili psy – to se mi za celou dobu koledování nestalo.
- Že opravdu lidé chtěli, abych se prokázal průkazkou a řekl jim, na co je sbírka určená.

A nakonec jsem chtěla vědět: **Co svým nástupcům současní koledníci vzkazují:**

- Tím, že chodíte na TKS, podporujete dobrou věc a tak vy svou činností do sbírky vlastně přispíváte tím, že chodíte koledovat.
- Nemusíte se ničeho bát a stydět se zpívat, po chvíli se koledu naučíte a pak to už jde samo.
- Koledování je jen pro toho, kdo se umí chovat, je trpělivý a vydrží nějakou dobu chodit a taky se umí ovládat, když je dospělí škaredě odmítnou.
- Nenechte se odradit i jinými nepříjemnými situacemi, které můžou při koledování nastat – nakonec všechno dobře dopadne.
- Nezapomeňte se dobře obléct a vybavit vším potřebným!

Myslím, že odpovědi dětí výstižně vyjadřují a shrnují to, že Tříkrálová sbírka má stále svůj důležitý smysl pro všechny zapojené. A jednou možná i pro ty, kteří ještě její význam nepochopili.

Alena Kopidolová

Anketa

Téma prvního letošního Mrknutí jsou muži. Tedy muži v Charitě. A nebylo by to pořádné vydání bez tradiční ankety mezi zaměstnanci.

Ankety se tentokrát účastnilo celkem 36 zaměstnanců, z toho 7 mužů a 29 žen. Ti odpovídali na 11 otázek, přičemž většina z nich byly otevřené (s možností napsat odpověď vlastní) a méně bylo otázek uzavřených (s volbou nabízených možností). Pokusím se v následujích řádcích shrnout to nejpodstatnější, co z jednotlivých odpovědí vyšlo. Tito zaměstnanci si ve většině myslí:

- že se muži v sociálních službách nevyskytují zejména kvůli nízkému platovému ohodnocení a kvůli genderovým stereotypům, které jsou ve společnosti zažité
- že muži mají v sociálních službách své místo
- muži se v soc. službách hodí na jakoukoliv pracovní pozici, nejvíce vhodná je přitom pro ně pozice vedoucích
- ideální muž pracující v těchto službách by měl být hlavně člověk empatický se sociálním cítěním a silnou vůlí, dále to má být muž rozhodný, stabilní a odolný
- "Růže v trní", "Šafrán", "výjimka" a "nedostatek" jsou první slova, která se jim nejvíce na uvedené téma vybaví, další četná slova se týkala a spadala do kategorie vedení (ředitel, lídr)
- že kvůli přínosu smíšených pracovních kolektivů a jinému pohledu mužů "na věc", by muže jako svého případného kolegu uvítali
- že odhadem v Charitě Frýdek-Místek pracuje celkem asi 10 mužů
- muže by na práci v naší Charitě mohl nejvíce lákat ženský kolektiv a společensky prospěšná a smysluplná práce
- muži pracující u nás nemusí mít nutně svůj vlastní spolek
- že mužský prvek chybí nejvíce v Centru Pramínek a v Domě pokojného stáří
- že pro práci v naší organizaci by je motivovali zejména dobrou nabídkou se zajímavou pozicí a s možností profesního růstu, a taky nabídkou zajímavých benefitů.

1. Je obecně známé, že se muži v sociálních službách moc nevyskytují. Proč?

Odpovědi	Muži	Ženy	Celkem
Nedostatečné finanční ohodnocení	5	25	**30**
Nízké renomé/prestiž profese	2	3	**5**
Genderové stereotypy/role muže ve společnosti	4	6	**10**
Převážně ženský kolektiv	-	1	**1**
Chybí kariérní růst	-	3	**3**

2. Myslíte si, že mají muži své místo ve zmíněných sociálních službách?

Odpovědi	Muži	Ženy	Celkem
Ano	7	28	**35**
Ne	-	1	**1**

3. Jaká pozice v sociálních službách se pro muže nejvíce hodí a proč?

Odpovědi	Muži	Ženy	Celkem
Vedoucí pracovník	3	11	**14**
Sociální pracovník	1	4	**5**
Pracovník v soc. službách	-	3	**3**
Technické profese/údržba	4	7	**11**
Jakákoliv/jsou třeba všude	1	13	**14**
Všude tam, kde je převážně ženský kolektiv	1	3	**4**
IT	-	1	**1**
U rizikovějších a náročnějších cílových skupin	-	1	**1**
Nevím	1	1	**2**

4. Napište tři osobnostní rysy, nebo jiné předpoklady ideálního muže v soc. službách.

Odpovědi	Muži	Ženy	Celkem
Trpělivost	5	2	**7**
Empatie a soc.cítění	5	20	**25**
Ochota pomáhat/zájem	3	4	**7**
Pozitivní vztah k cílové skupině	-	1	**1**
Nadhled, klid	1	8	**9**
Přirozená autorita/dokáže motivovat	1	4	**5**
Pozitivní vztah k ženám	1	1	**2**
Charakter	-	7	**7**
Silná vůle/odolnost, rozhodnost, stabilita	-	11	**11**
Spolehlivost, bezúhonnost	-	2	**2**
Pracovitost, flexibilta	2	5	**7**
Komunikativnost	1	5	**6**
Znalost problematiky	-	1	**1**
Organizační dovednosti	-	3	**3**
Vtipný	1	1	**2**
Kreativný	-	2	**2**
Zručnost	-	1	**1**
Tolerantní, respektující	-	1	**1**

5. Napište první slovo, nebo asociaci, která se vám na téma "muži v charitě" vybaví.

Odpovědi	Muži	Ženy	Celkem
Ředitel, lídr, vedení	3	2	**5**
Výjimka, nedostatek, je jich málo (růže v trní, šafrán)	1	12	**13**
Údržba, technická opora, síla	1	2	**3**
Přínos a celková opora, jsou to hrdinové	-	4	**4**
Vlastík	-	2	**2**
Ha ha	1	-	**1**
Nevím	-	2	**2**
Psychická odolnost	-	1	**1**
Ocenění	1	-	**1**
Respekt	-	1	**1**
Všestrannost	-	1	**1**
Příjemný a hodný člověk	1	-	**1**
Síla	-	1	**1**

6. Uvítali by jste muže jako svého kolegu? Napište proč.

Odpovědi	Muži	Ženy	Celkem
Ano	5	26	**31**
Ne	2	-	**2**
Nevím	-	3	**3**
Přínos smíšených kolektivů	1	2	**3**
Jiný pohled na věc, situaci. Mužská síla a energie	-	3	**3**
Pokud má potřebné zkušenosti a kvalifikaci, na pohlaví nezáleží	-	1	**1**

7. Kolik mužů podle vás pracuje v Charitě F-M? napište číslo

Odpovědi	Muži	Ženy	Celkem
6	-	1	**1**
7	1	-	**1**
8	1	1	**2**
9	-	4	**4**
10	2	8	**10**
11	1	1	**2**
12	1	3	**4**
13	1	1	**2**
14	-	1	**1**
15	-	4	**4**
20	-	4	**4**
24	-	1	**1**

8. Co by podle vás mohlo lákat muže na práci v Charitě F-M?

Odpovědi	Muži	Ženy	Celkem
Narovnání pozic muž/žena ve myslích většinové společnosti (nemyslím zákony, ale z generace na generaci předávané vnímání role muže a ženy) ... osvěta a čas	1	-	**1**
Ženský kolektiv	2	9	**11**
Společensky prospěšná a smysluplná práce s lidmi, poslání	2	9	**11**
Možnost práce s různými cílovými skupinami	-	2	**2**
Slušné jednání	-	1	**1**
Plat, jistota zaměstnání	2	4	**6**
Fyzicky nenáročná práce	-	1	**1**
Nové zkušenosti/seberozvoj, seberealizace	-	6	**6**
Podílení se na rozvoji organizace	-	1	**1**
Benefity	-	1	**1**
Moc toho není	-	1	**1**

9. Měli by mít muži pracující u nás svůj vlastní "spolek"?

Odpovědi	Muži	Ženy	Celkem
Ano	3	5	**8**
Ne	3	11	**14**
Nevím	1	13	**14**

10. Ve kterém z charitních středisek podle vás muž/i nejvíce chybí?

Odpovědi	Muži	Ženy	Celkem
Centrum Pramínek	3	14	**17**
Klub Nezbeda	4	10	**14**
Terénní služba Rebel	1	7	**8**
Zoom	1	8	**9**
Dům pokojného stáří	2	14	**16**
Poradenské centrum	-	3	**3**
Denní centrum Maják	1	8	**9**
Pečovatelská služba	2	11	**13**
Odlehčovací služba	-	7	**7**
Ošetřovatelská služba	-	4	**4**
Oáza pokoje	-	11	**11**
Ředitelství	1	12	**13**
Nevím	-	4	**4**

11. Jak, nebo čím motivovat muže k tomu, aby začali pracovat v Charitě F-M? (kromě vyšší mzdy)

Odpovědi	Muži	Ženy	Celkem
Dobrou nabídkou, zajímavou pozicí s profesním růstem	2	7	**9**
Nabídkou zajímavých benefitů	1	7	**8**
Možnost částečně si organizovat pracovní dobu	-	1	**1**
Dobrým ženským kolektivem a možnosti se seznámit	-	3	**3**
Tím, že zde bude pracovat více mužů	-	1	**1**
Netypičnost a různorodost práce, možnost zapojit se do zajímavých projektů	-	5	**5**
Dát jim příležitost lépe poznat služby	-	1	**1**
Dobrým jménem organizace s letitou tradicí	-	3	**3**
Lepším vysvětlováním veřejnosti, že i tato práce je smysluplná může být pro muže přínosem (zacílená kampaň)	1	5	**6**
Člověk musí chtít, motivovat nejde	1	-	**1**
Nevím	1	6	**7**

Rozhovor

Muži v Charitě

Dostala jsem milý úkol, a to oslovit muže v Charitě a udělat s nimi rozhovor. Nabídka velmi lákavá, ovšem první myšlenka byla: „No jo no, ale kolik jich tu je vlastně?“ Popravdě, přesné číslo neznám ani nyní, ale věřím, že v Mrknutí se ho určitě někde dočtete. Nicméně, co je aspoň pro mě podstatné, je to, co jsem zjistila. A to, že muži v Charitě mají své místo. Dokážou krásně doplnit něžné pohlaví, které zde ve většině pracuje. A dalo by se říci, že jsou našimi parťáky a my se na ně můžeme nejenom obrátit, ale také spolehnout vždy, když je potřeba. Chtěla bych poděkovat mužům za jiný pohled, který máte. Většinou je totiž úplně diametrálně odlišný od ženského a díky němu nám ukazujete věci i z jiného úhlu. A tím posouváte i nás samotné.

A nyní pojďme již k jednotlivým odpovědím našich mužů, kteří v Charitě Frýdek-Místek pracují. Pojďme si je postupně představit, anebo víte co, oni se Vám představí sami.

Lenka Šebestová

Vlastimil Petr

Pozice: vedoucí pracovník Domu pokojného stáří a Oázy pokoje

Jak jste se k této práci dostal, co Vás k ní vedlo?
Inzerát na ÚP a podruhé mě oslovil přímo ředitel (p. Bužek), když se dozvěděl, že jsem ve FM a v tu dobu bez práce :)
Co Vás, na práci v Charitě Frýdek-Místek překvapilo?
Nic .... je těžké mě něčím překvapit.
Jak Vaši známi reagovali, když zjistili, že pracujete v Charitě Frýdek-Místek?
Odezvy známých jsou většinou neutrální, mají akorát obavy, co se týče mých příjmů.
Jak s odstupem času hodnotíte své rozhodnutí začít pracovat v Charitě Frýdek-Místek?
Kladně.
Změnila Vás práce, kterou děláte? Pokud, ano kam Vás posunula, co Vám dala ba naopak, co Vám vzala?
Nedokážu posoudit, zda mě změnila. Určitě mi ale tato práce umožnila vyzkoušet mé schopnosti v oblasti vedení lidí a řízení provozů.

Ondřej Palovský

Pozice: IT pracovník na DPP (student)

Jak jste se k této práci dostal, co Vás k ní vedlo?
K práci jsem se dostal náhodou díky informaci od nyní již kolegyně, že někoho na tuto pozici hledají.
Co Vás, na práci v Charitě Frýdek-Místek překvapilo?
Určitě pestrost problémů, které se mohou při práci objevit.
Jak Vaši známi reagovali, když zjistili, že pracujete v Charitě Frýdek-Místek?
Zaznamenal jsem pouze kladné ohlasy.
Jak s odstupem času hodnotíte své rozhodnutí začít pracovat v Charitě Frýdek-Místek?
Je to pro mne obrovská zkušenost do života. Ať už domlouvání různých nákupů, nebo správa větší počítačové sítě. K tomu bych se třeba doma nikdy nedostal.
Změnila Vás práce, kterou děláte? Pokud, ano kam Vás posunula, co Vám dala ba naopak, co Vám vzala?
Myslím, že práce, kterou dělám, mě až tolik nezměnila. Možná jsem o něco zodpovědnější. Vzala mi maximálně čas, ale to nelze počítat.

Antonín Vrábel

Pozice: vedoucí Půjčovny kompenzačních pomůcek, správce vozového parku a pracovník údržby

Jak jste se k této práci dostal, co Vás k ní vedlo?
K práci mě přivedla nabízená pracovní příležitost / technik údržbář.
Co Vás, na práci v Charitě Frýdek-Místek překvapilo?
Překvapil mě široký záběr činností, co všechno Charita dělá pro potřebné.
Jak Vaši známi reagovali, když zjistili, že pracujete v Charitě Frýdek-Místek?
Většinou jsou překvapení.
Jak s odstupem času hodnotíte své rozhodnutí začít pracovat v Charitě Frýdek-Místek?
Hodnotím pozitivně, práce má smysl.
Změnila Vás práce, kterou děláte? Pokud, ano kam Vás posunula, co Vám dala ba naopak, co Vám vzala?
Práce mě asi nezměnila, ale dala mi jiný pohled na život.

Petr Bajnar

Pozice: doučovatel (práce na DPP), Centrum Pramínek

Jak jste se k této práci dostal, co Vás k ní vedlo?
Spatřil jsem inzerát na internetu.
Co Vás, na práci v Charitě Frýdek-Místek překvapilo?
Nemohu říci, že by mě něco vyloženě překvapilo.
Jak Vaši známi reagovali, když zjistili, že pracujete v Charitě Frýdek-Místek?
Někteří mi řekli, že je to cenná zkušenost. Většina však v podstatě nereagovala.
Jak s odstupem času hodnotíte své rozhodnutí začít pracovat v Charitě Frýdek-Místek?
Nelituji svého rozhodnutí.
Změnila Vás práce, kterou děláte? Pokud, ano kam Vás posunula, co Vám dala ba naopak, co Vám vzala?
Zbavila mě dalších iluzí. Více si uvědomuji, že když člověk dělá pomáhající profesi, zdaleka ne vždy se dočká vděčnosti. Mnohdy právě naopak a dotyčný dobroty pomáhajícího často zneužije. Nicméně je to práce zajímavá, pestrá, rozvíjí tvořivost, komunikativnost a další pozitivní dovednosti. A i když výsledek není často na první pohled vidět, je to práce důležitá a potřebná.

Martin Paľov

Pracovní pozice: Několik let pracoval jako pracovník v sociálních službách, v terénu s dětmi a mládeží. Teprve teď, pár měsíců po ukončení vzdělání, pracuje jako terénní sociální pracovník v TS Rebel

Jak jste se k této práci dostal, co Vás k ní vedlo?
K této práci jsem se dostal přes dobrovolnické centrum. Měl jsem hluché období bez práce a chtěl jsem čas smysluplně využít. Kontaktoval jsem tedy tehdejší koordinátorku Marťu Petrovou a domluvili jsme se na spolupráci. Mé začátky patří tedy Klubu Nezbeda, kde jsem jako dobrovolník dostal úžasnou zpětnou vazbu od dětí. Na charitních akcích jsem se seznámil s vedoucí Rebelu Míšou Šebíkovou. Měli jsme podobný pohled na problematiku práce s mládeží a nabídla mi brigádu.
Co Vás, na práci v Charitě Frýdek-Místek překvapilo?
Asi to společenství milých lidí, kteří svoji práci dělají ze svého vnitřního přesvědčení a s láskou.
Jak Vaši známi reagovali, když zjistili, že pracujete v Charitě Frýdek-Místek?
Jojo Adra, to známe.
Jak s odstupem času hodnotíte své rozhodnutí začít pracovat v Charitě Frýdek-Místek?
Jsem za to rád a nikdy jsem toho rozhodnutí nelitoval. Mám zde prostor pro seberealizaci a navíc vidím tuto organizaci jako velice společensky prospěšnou.
Změnila Vás práce, kterou děláte? Pokud, ano kam Vás posunula, co Vám dala ba naopak, co Vám vzala?
Ano, změnila. Život je změna a zde to pociťuji také. Vidím u sebe posun ve vnímání okolního světa, zde jsem plně pochopil, že jsem člověk, který je sociálně zaměřen a měl by taky touto cestou jít. Práce v Charitě a zpětná vazba od klientů či kolegů mě motivovala ke studiu sociální pedagogiky. Nevím, zda bych se k tomu jinak dostal.
A co mi bere? Možná staré a zažité vzorce chování a představy o fungování společnosti. Ty musím pravidelně „mazat" a nahradit je něčím, co je funkčnější a o něco pravdivější.

Ivo Ogořálek

Pracovní pozice: pracovník v sociálních službách, Oáza pokoje

Jak jste se k této práci dostal, co Vás k ní vedlo?
V Charitě jsem byl na stáži v rámci mé bývalé práce a líbilo se mi tady. Zrovna se v té době hledal pracovník do přímé péče, tak mě tehdejší vedoucí oddělení oslovila, jestli bych neměl zájem. Já jsem zájem měl, protože jsem chtěl zrovna podat výpověď v dané práci.
Co Vás, na práci v Charitě Frýdek-Místek překvapilo?
Milý přístup vedení, že práce není jednotvárná, ale je pestrá a že se člověk může do práce i těšit.
Jak Vaši známi reagovali, když zjistili, že pracujete v Charitě Frýdek-Místek?
Kroutili hlavami a řekli, že jsem „blázen". Divili se, že to můžu dělat.
Jak s odstupem času hodnotíte své rozhodnutí začít pracovat v Charitě Frýdek-Místek?
Své rozhodnutí hodnotím kladně, myslím, že jsem neudělal chybu.
Změnila Vás práce, kterou děláte? Pokud, ano kam Vás posunula, co Vám dala ba naopak, co Vám vzala?
Myslím, že změnila, asi jsem více empatický nebo se o to snažím i díky pomoci kolegyň avedoucího.

Petr Šajer

Pracovní pozice: pracovník údržby, Oáza pokoje

Jak jste se k této práci dostal, co Vás k ní vedlo?
O dané pozici jsem se dověděl na Úřadu práce, byl jsem zrovna nezaměstnaný. Do výběrového řízení jsem se přihlásil na poslední chvíli a vyšlo to.
Co Vás, na práci v Charitě Frýdek-Místek překvapilo?
Počet lidí, o které se Charita stará a jaké jsou vlastně cílové skupiny Charity.
Jak Vaši známi reagovali, když zjistili, že pracujete v Charitě Frýdek-Místek?
Divili se, proč jsem nezůstal u řemesla a šel jsem na méně placenou práci, jelikož jsem v den výběrového řízení dostal ještě jednu nabídku v mém oboru.
Jak s odstupem času hodnotíte své rozhodnutí začít pracovat v Charitě Frýdek-Místek?
Kladně, jsem spokojen.
Změnila Vás práce, kterou děláte? Pokud, ano kam Vás posunula, co Vám dala ba naopak, co Vám vzala?
Myslím, že nezměnila. Naučil jsem se práce i z jiného oboru a hlavně zachovat klid.

Jan Palovský

Pracovní pozice: doučovatel (práce na DPP), Centrum Pramínek

Jak jste se k této práci dostal, co Vás k ní vedlo?
K této pozici jsem se dostal přes mého bratra, který v Charitě už dlouho přede mnou působil jako správce IT, tak mi tuto pozici nabídnul a já jsem to zkusil. Asi jako pro každého člověka byl pro mě první impuls výdělek, ale práce doučovatele je hlavně o pomoci s učením, ale i o motivaci k učení a o budování kladného vztahu ke škole a tohle se průběžně pro mě stalo možná i důležitějším.
Co Vás, na práci v Charitě Frýdek-Místek překvapilo?
Na práci v Charitě mě nejvíce překvapil super kolektiv na Pramínku, kde jsem se se všemi rád setkával. A taky celkově pozitivní a přátelská atmosféra v Charitě.
Jak Vaši známi reagovali, když zjistili, že pracujete v Charitě Frýdek-Místek?
Při mé práci s romskými dětmi jsem měl možnost poznat jak to v takové rodině a obecně na ulici Míru chodí. A jsem za takovouto zkušenost velmi rád, protože předsudky jsou velké a skutečnost je naprosto jiná, než si někteří myslí anebo domýšlejí. Bohužel mnoho lidí takovou možnost nemá jako já, a proto jsem se setkával i s reakcemi jako třeba: „Pořádně si odtamtud umyj ruce!" Ale i přes to všechno byly reakce na mou práci pozitivní a lidi má práce zajímala.
Jak s odstupem času hodnotíte své rozhodnutí začít pracovat v Charitě Frýdek-Místek?
Jako skvělé rozhodnutí, kterého určitě nelituji. Během práce v Charitě jsem získal spoustu zkušeností.
Změnila Vás práce, kterou děláte? Pokud, ano kam Vás posunula, co Vám dala ba naopak co Vám vzala?
Práce v Charitě mě určitě změnila. Jak jsem již zmínil, tak jsem získal spoustu zkušeností. Poznal jsem, jak to vypadá v takové romské rodině a obecně na ulici Míru. Taky jsem se naučil, jak lépe pracovat s dětmi. Práce v Charitě mi vzala možná tak pohodlí, jelikož jsem po škole nechodil domů, ale doučovat, což bylo někdy dost náročné a únavné. Cesty na Pramínek v mrazech hluboko pod nulou nebo v průtrži nebyly příjemné. (smích)

Muži minulosti s charitním srdcem

Don Bosco

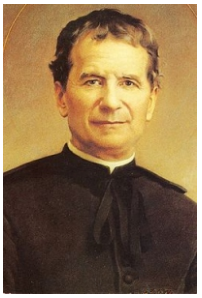

Don Bosco byl katolický kněz a vychovatel, který žil v 19. století v Itálii. Pocházel z křesťanské rodiny a už jako chlapec pociťoval potřebu pomáhat lidem a měnit je k lepšímu. Po vysvěcení na kněze odmítl nabídku dobře placené práce a dal přednost službě potřebným před vlastní prestiží. Zlom nastal při návštěvě věznice pro nezletilé chlapce, kdy si uvědomil, že o tyto děti, oběti průmyslové revoluce, se nemá kdo postarat. Rozhodl se, že se bude snažit zabránit tomu, aby za mřížemi končila další nešťastná a opuštěná mládež.

Don Bosco vyhledával a oslovoval chlapce na ulici, navštěvoval je ve vězení a motivoval je jídlem, hrou a Božím slovem. Po čase cítil, že pro tuto práci potřebuje vytvořit zázemí (oratoř), kde by se mohl s mládeží pravidelně setkávat a rozvinout v nich vše potřebné pro přijatelný život ve společnosti. První stálou oratoř založil roku 1846 v kůlně rodinného domu ve Valdoccu.

Svůj sociálně pedagogický přístup ke svým svěřencům zakládal na vnitřní motivaci mládeže, na jejich vztahu k vychovateli a odměnách. Vznikl tak preventivní výchovný systém, který nepracuje s trestem, či strachu z něj. Často říkával: „Co platno trestat, když zákon Boží byl již pošlapán! Je nutné předcházet provinění mládeže!". Ve výchově se přitom opíral o tři základní pilíře - laskavost, rozum a náboženství, které se staly klíčové pro nově vznikající salesiánskou pedagogiku. V zázemí, které pro chovance vytvořil, panovala domácí "rodinná" nálada a duch sounáležitosti. Byly kladeny vysoké nároky i na samotné vychovatele, kteří se učili chovance bezpodmínečně přijímat. Navíc museli být láskyplnou a přirozenou autoritou, aby si chlapci s nimi mohli vytvořit důvěryhodný vztah. V takto vytvořeném prostředí byli vedeni ke smyslu pro povinnost (domácí a školní povinnosti, péče o sebe a druhé) a taky k aktivnímu trávení volného času.

Johann Heinrich Pestalozzi

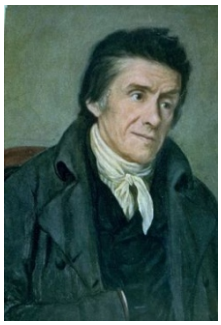

Pestalozzi byl zemědělec s touhou pomáhat ostatním. Pocházel z chudé rodiny, žil a působil na přelomu 18. a 19. století ve Švýcarsku. Lid trpěl chudobou a hladem. Pestalozzi měl upřímný zájem být v této věci nápomocný. Koupil statek, na kterém měl v plánu učit lidi zemědělským pokrokovým metodám. Tuto představu se mu však nepovedlo naplnit a jeho podnikatelský pokus se ocitl v krizi.

Kromě zemědělství se zajímal i o výchovu dětí, zejména proto, že sám vychovával vlastního syna a tázal se sám sebe, jaká výchova je pro dítě optimální. Dospěl k názoru, že lásku a výchovu mají dítěti poskytnout primárně rodiče a v případě, že to není možné, je potřeba dětem poskytnout náhradní péči.

Touha udržet zakoupené hospodářství v kombinaci s jeho sociálním cítěním vyústila na tu dobu v ojedinělý projekt. V roce 1774 se pokusil zachránit statek před krachem tím, že do něj nastěhoval desítky žebrajících dětí z ulice. Těm poskytl jídlo a bydlení a začal je učit pracovním, morálním a dalším návykům nezbytných pro život. Touto proměnou vytvořil netradiční vzdělávací zařízení - ústav pro výchovu žebrajících dětí. Děti, se kterými Pestalozzi na statku pracoval, byly hodně zanedbané, v některých případech i mentálně zaostalé. Ústav byl uzavřen po pěti letech z ekonomických a zdravotních důvodů (nakažlivé nemoci dětí) .

Další možnost Peztalozziho působit v oblasti výchovy dětí se naskytla na konci roku 1798, kdy po válčeních střetech zůstalo hodně osiřelých dětí. Vláda se tehdy rozhodla, že pro ně přestaví klášter, a jeho vedením byl pověřen právě Peztalozzi. Své zkušenosti z oblasti sociálně-pedagogického působení ve výchově sepsal do několik spisů či děl. Nejznámějším je román Linhart a Gertruda, díky kterému začal být v Evropě považován za sociálního reformátora.

Uvedené výchovné principy Bosca a Pestalozziho patří i dnes k základům sociální práce s dětmi a mládeží. Poukazují přitom na fakt, že některé zásady mají trvalou a neměnnou platnost. Myšlenky obou myslitelů můžou tak přinést inspiraci nejenom sociálním pracovníkům, ale i všem rodičům, kteří to s výchovou svých ratolestí myslí vážně.

Martin Paľov

Rozhovor: Marcel Sikora, náměstek primátora Frýdku-Místku

Proč právě pro sociální oblast?

Popravdě musím říct, že jsem v sociální oblasti nikdy nepracoval a to až do té doby, než jsem se stal náměstkem primátora, který má ve své gesci právě sociální služby. Lidovci na radnici ve Frýdku-Místku mají sociální oblast svěřenou již několikáté volební období, proto bylo zcela logické, že jsem navázal na úspěšnou práci mých kolegů.

Co Vás v sociálních službách a jejich problematice nejvíce překvapilo?

Jsem ve funkci náměstka teprve několik měsíců, proto mě překvapují stále nové a nové informace. Nechci říct, že mě to úplně překvapilo, jelikož jsem to tušil, ale většina zaměstnanců v této sféře dělá svou práci opravdu srdcem, neberou ji jako práci, ale spíše jako poslání někomu pomáhat. Proto jsem velmi rád, že i stát si konečně začíná uvědomovat, jak náročná a to zejména psychicky, je práce v sociálních službách a přidal na platu zaměstnancům. Ne každý by toto práci zvládal vykonávat a já hluboce smekám před všemi, kteří pracují v sociálních službách.

Jak s odstupem času hodnotíte vaše rozhodnutí věnovat se sociálním službám?

Jak jsem říkal v předešlé otázce, pracuji v této oblasti krátce, není tedy zatím vhodná doba pro nějaké hodnocení. Nyní mě čeká spousta výzev, chceme v letošním roce spustit Senior taxi pro obyvatele města starších 70 let, kdy by mohli za velmi zvýhodněnou cenu jezdit např. k lékaři, na úřady apod. V loňském roce město koupilo bývalý hotel Centrum, který chceme proměnit na dostupné bydlení pro seniory a bydlení pro rodiny s dětmi. Jsme si vědomi, že populace stárne a bude se třeba zaměřit na výstavbu dalších domovů pro seniory, přibývá lidi s Alzheimerem a stařeckou demencí i pro ty není dostatek kapacit. Často chodím i mezi klienty našich organizací i do ostatních zařízení, které provozuje třeba Charita, a musím říct, že odcházím vždy nabitý pozitivní energií.

Změnila Vás práce, kterou děláte? Pokud ano, kam Vás posunula, co Vám dala ba naopak, co Vám vzala?
Věřím, že mě práce náměstka primátora nijak nezměnila, myslím tedy negativně. Nevím, kam posune tato práce mě, ale já bych si přál posunout sociální služby v našem městě ještě na vyšší úroveň než máme nyní. Vždy je přece co vylepšovat.
Co mi vzala? Rozhodně mám nyní méně volného času, než jsem měl doposud.

Co si myslíte o mužích v sociálních službách? Proč se do tohoto segmentu podle Vás nehrnou?
Nad touto otázkou jsem již přemýšlel vícekrát. Jsou prostě práce, kde pracuje více žen než mužů a sociální oblast je jedna z nich. Je možné, že ženy jsou více citlivější než muži a proto jim je ta práce blíž, pečovat o někoho. Určitě velkou roli v tom hraje i finanční ohodnocení, jelikož muž jako živitel rodiny by ne vždy dokázal z platu v sociálních službách rodinu zabezpečit. Naštěstí, jak jsem již říkal, situace se neustále zlepšuje.

Jací by podle Vás měli muži v sociálních službách být?
Je jedno jestli pracovník v sociálních službách bude žena nebo muž. Rozhodně by však takový pracovník měl být milý, příjemný, svou práci by měl dělat srdcem. Ale takových je naštěstí v sociálních službách drtivá většina, alespoň co já jsem měl možnost potkat.

V čem mohou být pro tuto oblast muž obohacení a v čem mohou naopak sociální služby obohatit muže?
Asi bych to úplně nepaušalizoval, každý, ať muž nebo žena může tuto oblast obohatit svými zkušenostmi, svým přístupem a naopak ho sociální služby umí obohatit. Vzpomenu na jeden příklad, když jsem se loňské Vánoce zapojil do projektu Ježíškova vnoučata. Jeden obyvatel našeho domova pro seniory si přál novou televizi, jelikož je ležící a rodina se na něj bohužel vykašlala a nikdo mu ji nemohl koupit, věnoval jsem mu ji já. Když jsem mu ji předával, tak pan plakal dojetím a velmi mi děkoval. Tato situace mě natolik obohatila, že chápu všechny zaměstnance, proč tuto práci dělají.

Martin Hořínek

V hlavní roli muž

V literatuře a filmu najdeme mnoho výrazných postav, ať už ženských nebo mužských. Existují však takové, které zná téměř každý. Postavy, které nás ovlivnily, se kterými jsme prožili část svých životů, ve kterých jsme se shlédli, a u kterých můžeme hledat ponaučení i pochopení. V následujícím článku jsme vybrali pár z nich, samozřejmě muže.

Zdroj: https://az.wikipedia.org/wiki/Harri_Potter

Harry James Potter je titulní postavou knižní fantasy série J. K. Rowlingové; autorka navazovala na tradici fantasy světů s vlastními zákony, které pro svět objevil již J. R. R. Tolkien. Na rozdíl od Pána prstenů, klasické fantasy z minulosti, se svět Harryho Pottera odehrává v jakési paralelní přítomnosti. Celkem sedm knih zachycuje postupný vývoj hlavního hrdiny, který se úzce váže na studium ve Škole čar a kouzel v Bradavicích. Harry je v kouzelnickém světě výjimečná a známá postava, které se postupně odhalují pravidla, možnosti a zákony čarodějnického prostředí. Vyrůstá u rodiny mudlů (ne-kouzelníků), do tajemné školy se dostává až ve svých 11 letech. Ihned se stává ikonou, symbolem dobra proti zlu, jež v knihách reprezentuje temný čaroděj Voldemort. Knihy byly přeloženy do sedmi desítek světových jazyků, svým postupným vydáváním výrazně ovlivnily dětství a dospívání milionů dětí. V současné době bychom na světě jen stěží našli někoho, kdo skromného obrýleného chlapce nezná.

Ilja Iljič Oblomov je hlavní postavou románu Oblomov ruského spisovatele Ivana Alexandroviče Gončarova. Oblomov je hrdina pasivní, líný, prototyp tzv. zbytečného člověka v literatuře; v ději téměř nedochází k žádným zvratům, na nichž by se aktivně podílel. Oblomov má nápady, plánuje, ale nevyužívá své schopnosti, jako by v těle dospělého zůstal dítětem. V románu kontrastuje s činorodým Štolcem, který je německého původu; Gončarov tak srovnává „západní" racionalitu, cílevědomost s „východní" pasivitou, omezením vnějších podnětů a citů. S knihou se pojí i tzv. oblomovština, jakýsi životní přístup, který Oblomov zastával. Zajímavostí mimo jiné je, že část románu vznikla při pobytu autora v Mariánských Lázních.

Zdroj: wikimedia.org

Josef Švejk, ústřední postava románu Jaroslava Haška Osudy dobrého vojáka Švejka za světové války, nemá v české i světové literatuře obdoby. Jaroslav Hašek vytvořil dokonalý prototyp „dobromyslného prosťáčka", který má mnohdy za ušima víc, než se na první pohled jeví, a stal se dokonalým odrazem doby okolo první světové války, která ve společnosti i lidech zpřetrhala veškeré dosavadní hodnoty (náboženství, císařská monarchie, armáda). Švejk je bohatá, nejednoznačná a složitá postava, humor, který se textem prolíná, je pak univerzálně nadčasový. Jen v češtině mají Švejkovy příběhy přes padesát vydání, oblíbené jsou také Ladovy ilustrace či nestárnoucí filmové zpracování.

Zdroj: wikimedia.org

Malý princ pochází z pera francouzského spisovatele Antoina de Saint-Exupéryho a jde o jedno z nejslavnějších děl moderní světové literatury. Tato filozofická pohádka pojmenovaná podle hlavního hrdiny je metaforickým příběhem o lásce, upřímnosti, lidskosti, přístupu k životu, mezilidských vztazích i zodpovědnosti. Malý princ má symbolizovat to dobré v každém z nás. Malý princ je mladý, bezelstný, hodný, křehký a velice vnímavý člověk, zachycuje kontrast mezi světem dětí a dospělých. Prostřednictvím několika setkání (s květinou, králem, pijákem, liškou, byznysmenem aj.) odhaluje smysl života, kterým je přátelství a láska.

Jana Opluštilová

Co vše zvládá sociální pracovník?

Určitě jste někdy narazili na pojem sociální pracovník. Ale kdo to vlastně je a co dělá? Úkolem sociálního pracovníka je pomáhat lidem při řešení jejich tíživé sociální situace. Povolání je vykonáváno jak v kancelářích služeb, tak často také v domácnostech klientů. Sociální pracovník pracuje s nejrůznějšími klienty, jako jsou děti, handicapovaní, senioři, různé národnostní menšiny, atd. Sociální pracovník však má nespočet vlastností, kterými disponuje při své práci.

Jsme verbálně neúnavní - odpovídáme, opakujeme, vysvětlujeme každý den. Každému. Bez přestávky. Pořád dokola, s to s úsměvem na tváři (i když výjimky se najdou).
Jsme spolehliví – pokud nás klienti požádají i o nemožné, vždy se snažíme najít cestu, jak klientovi vyhovět.
Jsme učenliví – naučili jsme se rozeznávat nespočet druhů manipulace, pláče, výbuchy agrese apod.
Jsme trpěliví - svůj požadavek dokážeme zopakovat i desetkrát a počkat si, dokud nebude splněn.
Jsme schopní – jsme schopní naučit se jména svých klientů a zároveň taky jména jejich dětí, rodičů, prarodičů a dalších rodinných příslušníků.
Jsme multifunkční – dokážeme vnímat vyprávějícího klienta či dokonce i celou skupinu (zároveň odpovídáme), zatímco pravou rukou vypisujeme složenku, levou rukou na internetu hledáme informace a do toho přemýšlíme, co je potřeba ještě udělat za další práci.
Jsme znalí mezilidských vztahů –některým klientům sloužíme jako psychoterapeut a učitelka zároveň.
Jsme diplomatičtí – jsme hodně empatičtí, volíme vhodně slova a dokážeme vysvětlovat situaci klientovi citlivě. Jsme schopni se klientem se bavit i o nepříjemných věcech.
Jsme praktičtí – prakticky se dokážeme naobědvat za 5 minut včetně polévky a uvaření kávy a odskočením na WC.
Jsme nezávislí – nezávislí na platovém ohodnocení své práce. Přece i ve škole nám říkají:„Neděláte to pro peníze, ale protože Vás to baví.“
Jsme fyzický zdatní – dokážeme se rychle přizpůsobit fyzickým zdatnostem klienta.
Jsme odolní vůči stresu – po pár letech ve funkci sociálního pracovníka člověk chtě nechtě otupí. A některé věci už ho fakt nerozhodí.
Jsme úsporní – i s minimem prostředků dokážeme udělat zázrak.
Jsme imunní – imunní vůči většině běžných nemocí. Ne proti lidské blbosti.
Jsme zábavní – aspoň klienti to o nás tvrdí.
Jsme zvyklí na riziko – nikdy nevíme, do čeho jdeme, pokud jdeme za novým klientem. Jsme připraveni na všechno.

Lenka Vaňková

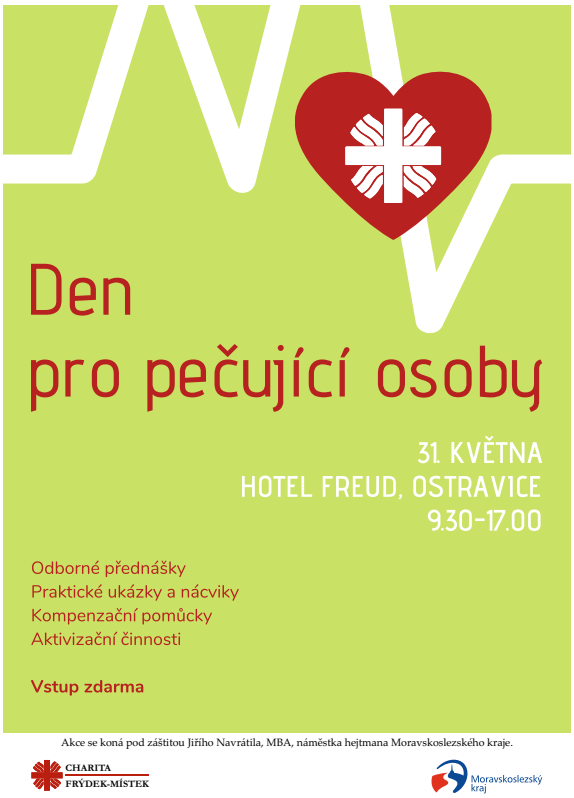

Počet osob, o které je pečováno v domácím prostředí, se každý rok zvyšuje. Nejen tyto osoby, ale i ti, kteří o ně pečují, si zaslouží pozornost a pomoc.

Péče o seniora nebo člověka se sníženou soběstačností je velmi náročná, a to nejen fyzicky, ale také psychicky. Důležitým faktorem pro poskytování kvalitní domácí péče je také podpora pečujících od profesionálů. Chápeme tyto potřeby, a proto Charita Frýdek-Místek uspořádá 31. května první ročník akce Den pro pečující, který proběhne v hotelu Freud v Ostravici.
Akce pečujícím nabídne bohatý program plný praktických ukázek a také přednášek. Naši pracovníci ukáží, jak polohovat na lůžku, hygienu u ležících osob, základy rehabilitace, kterou lze provádět doma nebo nácviky a ukázky s kompenzačními pomůckami. Zaměříme se také na problematiku dávek pro pečující a co dělat, když se senior nedokáže podepsat.
K zhlédnutí bude také výstava pomůcek k péči nebo ukázky aktivizačních činností, které lze provádět v domácím prostředí.

Akce

Akce v okolí

1. 1-30. 6. 2019

Návštěva vyhlídkových věží

Ostrava

V ceně zvýhodněné kombinované vstupenky "2 Věže" je vstup na Vyhlídkovou věž Nové radnice a na stominutovou komentovanou prohlídku Vysokopecního okruhu včetně návštěvy Bolt Tower Z důvodu omezené kapacity doporučujeme rezervaci.

Vstupné: **200,-**

27.- 28. 4. 2019

Garden Food Festival

Ostrava

Garden Food Festival vám nabídne řadu speciálních a nezapomenutelných gastronomických zážitků na Slezskoostravském hradě.

27. 4. 2019

Otvírání ondřejnických studánek

Frýdlant nad Ostravicí

20. Otvírání ondřejnických studánek - pěší turistika pro malé děti a jejich rodiče pohádkovým lesem, kde děti plní různé úkoly, za které je čeká sladká odměna.

30. 4. 2019

Pálení čarodějnic

Opálená (Čeladná)

Tradiční pálení čarodějnic na Opálené bude opět s programem pro vhodným pro rodiny s dětmi, připravena bude také vatra.

1. 5. 2019

Rej čarodějnic a strašidel pod Lysou horou

Penzion Sluníčko

Tradiční "čarodějnické" zahájení sezóny v areálu koupaliště Sluníčko se soutěžemi a hrami pro děti, stavění máje a další doprovodný program.

4. 5. 2019

Frýdek≈Místek na kole

Autocamp Olešná

Zahaj s námi již pošesté cyklistickou sezónu ve městě Frýdek≈Místek, poznej Moravskoslezský kraj na 4,5 kilometrech a hraj o hodnotné ceny!

Lenka Šebestová

Všichni zaměstnanci a jejich rodiny jsou srdečně zváni na

2. ročník charitního dne s názvem Charita sobě.

Akce se uskuteční v sobotu 25. května od 15 hod ve Faunaparku ve Frýdku (prostor za Frýdou).

A co vás čeká? Nejen pro děti Honba za pokladem, skákací hrad, lukostřelba, neformální canisterapie a spousta dalšího.

K tomu všemu maso na grilu nebo opečený špekáček, možnost se seznámit, popovídat si a zasmát se.

Odpoledne zakončíme promítáním pohádky ve stodole, která je v areálu Faunaparku.

Akce se uskuteční jen za příznivého počasí!

Domácí Schwarzwaldský dort

Piškotový korpus:
7 vajec - žloutky a bílky zvlášť
150 g krupicového cukru
1 vanilkový lusk
150 g jemně strouhané hořké čokolády
150 g mletých mandlí
150 g hladké mouky
3 lžičky prášku do pečiva

Náplň:
1 velká sklenice višňového kompotu
750 g smetany ke šlehání
50 g moučkového cukru
3 lžíce šťávy z kompotu

Na ozdobení:
100 g čokoládových hoblinek
16 celých višní

Postup:
1. Žloutky a 100 g cukru utřeme do pěny. Z vanilkového lusku vyškrabeme dřeň a společně s mandlemi, čokoládou vmícháme do žloutkové pěny. Přisypeme mouku smíchanou s práškem do pečiva a důkladně promícháme.

2. Z bílků a zbytku cukru ušleháme tuhý sníh a jemně jej vmícháme do čokoládového těsta. Vlijeme do vymazané a moukou vysypané dortové formy o průměru 24 cm. Pečeme 45-50 minut při 180 stupních. Upečený korpus necháme vychladnout a zaležet do druhého dne.

3. Višňový kompot slijeme, šťávu zachytíme. Stranou si odděláme 16 višní na dozdobení. Smetanu vyšleháme s cukrem do tuha a při šlehání přidáme 3 lžíce šťávy z kompotu. Korpus prořízneme na 3 pláty a všechny postupně poléváme šťávou z višní.

4. Spodní plát potřeme třetinou šlehačky, na ni poklademe polovinu višní (vypeckovaných), přiklopíme prostředním plátem a postup opakujeme.

5. Celý dort potřeme šlehačkou a posypeme čokoládovými hoblinkami. Ozdobíme 16 kopečky šlehačky a na každý položíme jednu višni.

Martin Hořínek

Podle některých výzkumů to může vypadat, že pivo je nejoblíbenějším nápojem Čechů. Na hlavu vypijeme téměř 144 litrů za rok. Ale dělá to z nás odborníky? To si můžete vyzkoušet v našem kvízu.

1. Ve kterém městě vaří Medvěda?
a) Beroun
b) Litoměřice
c) Karlovy Vary

2. Ve kterém okrese najdeme pivovar Klášter?
a) Frýdek-Místek
b) Semily
c) Mladá Boleslav

3. Odkud pochází voda, ze které se vaří pivo v krušovickém pivovaru?
a) z vrtů v Českém středohoří
b) z vodní nádrže Klíčava
c) z vrtů v Křivoklátských lesích

4. Který pivovar vaří pivo s názvem Krakonoš?
a) Hostinné
b) Trutnov
c) Turnov

5) Na hladině které řeky se zrcadlí budova pivovaru, kde vaří Huberta?
a) Lužnice
b) Labe
c) Sázava

6) V které pražské čtvrti se vaří pivo Muflon?
a) Hostivař
b) Kunratice
c) Troja

7) Do kterého velkého města je to nejblíž od velkobřezenského pivovaru Březňák?
a) Teplice
b) Žatec
c) Ústí nad Labem

8) O kterých horách je řeč ve sloganu pivovaru Holba: „ryzí pivo z hor“?
a) Krušné hory
b) Krkonoše
c) Jeseníky

1)b, 2)c, 3)c, 4)b, 5)c, 6)b, 7)c, 8)c

Klub Nezbeda letos slaví 20 let své existence. K výročí jsme si připravili nejen oslavu, ale také články, které vám klub a jeho fungování více přiblíží.

Nápad, který mění dětský svět

Tak by se dal ve zkratce shrnout příběh Klubu Nezbeda. V roce 1999, na začátku prázdnin, se pár dobrovolníků rozhodlo připravit zábavný program pro děti, které tráví prázdniny ve městě. Jako klubovna jim sloužila malá zasedací místnost v Lidovém domě, ve které se nacházelo pár deskových her, míč, papíry na kreslení a pastelky. O co skromnější byly podmínky, o to větší bylo nadšení jak vedoucích, tak dětí. Jejich společným cílem bylo vyhnout se nudě a zažít společně co nejvíce zábavy. A to se jim také povedlo.

A protože nadšení dětí a rodičů neopadlo ani po skončení prázdnin, klub zůstal otevřený i po nástupu školních povinností. Tento zápal neopadl do dneška, a právě díky tomu bude klub Nezbeda letos slavit už 20 let své existence.

Během uplynulých dvaceti let se toho mnoho změnilo. Klub je otevřen každý den, z dobrovolníků jsou dnes tři stálé pracovnice, upravil se způsob práce. Klub se přestěhoval do jiných prostor, které byly postupně několikrát upravovány až do dnešní podoby. Dnes je v něm plno her a pomůcek k aktivnímu trávení času.

Co však zůstalo stále stejné, je jeho poslání: pomáhat dětem, povídat si s nimi, podporovat je v rozvoji jejich dovedností, motivovat je pro správná rozhodnutí, dávat jim příležitosti zkoušet nové věci a objevovat. A také předávat zkušenosti, být s nimi, když mají trápení nebo se radují.

Toto poslaní se nám daří naplňovat prostřednictvím různorodých volnočasových aktivit: her, sportování, tvoření, zpívání a muzicírování, výletů, pobytů a jiných společných činností.

K dětem za upřímností

My dospělí bychom si z dětí měli brát příklad. Dokáží se radovat z každé maličkosti, když šlápnou do kaluže, nezlobí se, že si zašpinily nové boty, ale radují se z toho zážitku. Tam, kde my vidíme obyčejné hřiště nebo pohovku plnou polštářů, ony vidí dobrodružství. Jejich pohled na svět je jedinečný a upřímný. Často nás svými odpověďmi zaskočí a leckterého rodiče tím nejednou přivádí do rozpaků. Ale zase se můžeme spolehnout, že jsou vždy originální a hlavně upřímné.

I my jsme chtěli pocítit kapku této upřímnosti na vlastní kůži, a proto jsme se vydali za dětmi do Klubu Nezbeda, abychom se jich zeptali, jak to vidí svýma očima. A čeho jiného by se otázky měly týkat než právě Nezbedy.

Z odpovědí jsme zjistili, že pro děti je klub místem, kde si mohou hrát s kamarády, prožívat dobrodružství, vyzkoušet si různé techniky tvoření a vyrábění nebo společně s pracovnicemi vyrážet na výlety. Je také místem bezpečí, kde jim nikdo nenadává, mohou se svěřit nebo třeba požádat o pomoc s úkoly.

A jak by vypadal jejich svět bez Nezbedy? Nudně. Děti se téměř jednohlasně shodly, že by se po škole nudily, seděly doma, některým by se možná dokonce zhoršil prospěch nebo by se mohly chytit špatné party. Také by neměly tolik kamarádů a zážitků.

Popřejme tedy Klubu Nezbeda další dlouhé roky plné dětského smíchu a dobrodružství.

Jana Opluštilová, Alena Kopidolová

Stávková pohotovost SESTER V DOMÁCÍ PÉČI

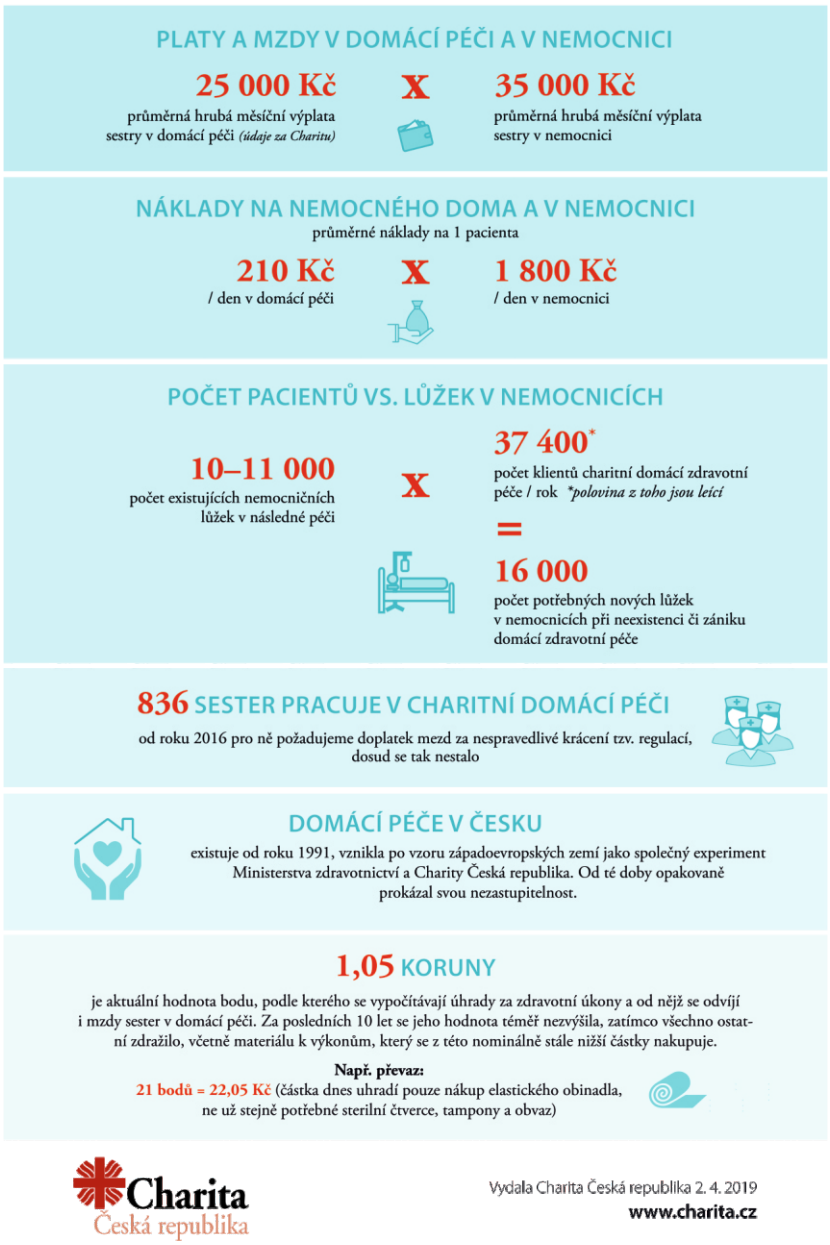

Představte si, že si u vás někdo objedná práci. Vy ji odvedete kvalitně, včas a v plném rozsahu. Vyúčtujete ji – a poté se dozvíte, že dostanete zaplacené jenom tři čtvrtiny. Připadá vám to správné a spravedlivé? Přesně takhle se totiž chovají už mnoho let zdravotní pojišťovny k Charitě Česká republika a dalším poskytovatelům domácí zdravotní péče. Říkají tomu regulace. A kvůli tomuto přístupu je nyní domácí péče ohrožena. I proto oznamujeme pokračování stávkové pohotovosti a za podpory odborů vyzýváme zdravotní pojišťovny k okamžitému řešení situace.

Poskytování zdravotní péče doma je trend, který umožňuje pacientům zůstávat i přes jejich obtíže doma, s jejich blízkými. Často až do konce života. Charita začala s touto formou péče jako s experimentem společně s Ministerstvem zdravotnictví krátce po sametové revoluci, v roce 1991. Osvědčila se ve všech ohledech: pro rodiny pacientů, které se o své blízké chtějí starat, je to nenahraditelná pomoc. Pro stát a zdravotní pojišťovny jde zase ve srovnání s pobytem v nemocnici nebo v některém z lůžkových zařízení dlouhodobé péče o nejlevnější variantu. A právě tato forma služeb je teď v ohrožení kvůli zdravotním pojišťovnám, které ji oproti nemocnicím znevýhodňují. V extrémním případě hrozí až její likvidace. Pojišťovny totiž proplácejí jen část výkonů, které zdravotníci z Charity provedou. Stávková pohotovost, do níž se vedle Charity Česká republika zapojily i Asociace domácí péče, Česká asociace sester – sekce domácí péče a odborná společnost Gratia Futurum 913, trvá už od srpna 2018. S ministrem zdravotnictví i zástupci zdravotních pojišťoven jsme za poslední rok absolvovali 7 jednání, avšak žádný z našich požadavků zatím nebyl splněn.

„Pro zdravotní pojišťovny jde o směšné částky – domácí zdravotní péče činí necelé 1 procento výdajů zdravotního pojištění. Ale nám jde o existenci. Už skoro rok požadujeme, aby našim sestřičkám byly doplaceny peníze, o které přišly v posledních dvou letech kvůli nespravedlivým regulacím. Celkově je to téměř 30 milionů. V současné chvíli přicházejí od zdravotních pojišťoven konečná vyúčtování za loňský rok – a opět je zřejmé, že nebyl vyslyšen ani náš nejmenší požadavek, aby výše regulací nesnížila konečnou cenu bodu pod jednu korunu," udává zdravotní koordinátorka Charity Česká republika Ludmila Kučerová, která se aktuálně připravuje na první kolo dohodovacího řízení o cenách bodu pro rok 2020, jež se uskuteční 4. dubna. A dodává, že naši stávkovou pohotovost podporuje i Odborový svaz zdravotnictví a sociální péče ČR a považuje ji za oprávněnou.

Nespravedlivě regulovaný systém úhrad domácí zdravotní péče tak stahuje mzdu zdravotní sestřičky, která zdravotní úkony u pacientů provádí a jejíž práce má být placena právě z úhrad zdravotní pojišťovny, hluboko pod celostátní průměr platu sester. Ale nejen to – do chronické tíživé finanční situace se tím dostávají také organizace, které tuto domácí zdravotní péči poskytují.

„My si pacienty nevybíráme, proto máme často ty nejtěžší případy, k nimž je třeba jezdit několikrát denně. A neurčujeme si ani, které výkony máme provést: stanovuje je pacientův ošetřující lékař a zákon nás zavazuje, abychom je provedli," uvádí ředitel Charity Česká republika Lukáš Curylo. Potíž pak nastává, když zdravotní pojišťovny zaplatí jen část provedených výkonů. Na poskytovatele totiž zdravotní pojišťovny uplatňují tzv. regulaci, která výslednou výši vyplacených peněz sníží. Regulace může fungovat u výkonů lékařů, kteří si jejich počet určují sami, a pojišťovny tak regulací brání případnému zneužívání. Regulovat ovšem indikované, tedy lékařem stanovené výkony sestrám domácí zdravotní péče je nesmyslné a nespravedlivé.

Charita Česká republika

Vydala Charita Frýdek-Místek, F. Čejky 450, 738 01 Frýdek-Místek, pro svou interní potřebu, jako reklamní tiskovinu. Datum vydání 8.dubna 2019.